

ikke være 15 mia. kr., det var underfinansieret med, men 11. Og derfor: Forslaget er underfinansieret, uanset om det er den ene eller den anden forudsætning, der gælder.

Det er jo også derfor, når vi snakker om beskæftigelseeffekten af det socialdemokratiske forslag, at det er umuligt at have en diskussion om, hvilken konsekvens det vil have, for det afhænger jo helt af, hvem der skal betale den kage, som ikke er finansieret, nemlig underfinansieringen på de 15 eller lad os sige 11 mia. kr. Det står hen i det uvisse.

Så bliver der sagt: Jamen vi kan stikke snablen ned i jorden og pumpe noget olie op, eller vi kan gå efter udenlandske selskaber. Hvis man synes, at det at bruge det råderum, der er for 2010-fremskrivningen, er useriøst, og at det er ikke håndgribeligt nok, så undrer det mig, at man er parat til at tage sådan nogle finansieringsforslag ind.

Kl. 13.45

Det er jo finansieringsforslag, som man sagtens kunne have trukket ind, da man selv havde regeringsmagten, men det gjorde man netop ikke. Jeg har sagt før fra talerstolen, at hvis vi kan gøre noget, der sikrer, at udenlandske selskaber kommer til at betale den skat, de skal betale, så er vi positive.

Men det er en omgang meget luftig finansiering, når man bare lægger nogle tal på bordet, som åbenbart ikke er til at hente, for så havde man vel gjort det, dengang man havde regeringsmagten.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Det er ikke seriøst, når Venstres ordfører heroppefra står og siger, at nu har vi fundet sådan en lille knage, og den kan vi knap nok hænge noget som helst på. Men den samme regnestok siger, at det giver 3,4 mia. kr. i 2010, som er med i den tabel i Finansministeriets beregning, hvorefter man ophæver skattestoppet.

Så siger man, at det gør man ikke. O.k., så må vi regne videre frem. Så vil tallet i 2030 ikke være 3,4 mia. kr., så vil det være 13,3 mia. kr. Jeg går ud fra, at hr. Peter Christensen kan regne ud, at der er ca. 10 mia. kr. til forskel. Så er der kun 5 mia. kr. Hvis vi regner frem til 2040, så skal tallet skiftes ud med 19 mia. kr.

Hvis hr. Peter Christensen ellers vil læse papiret, og hvad det går ud på, så er det interessante jo, at det drejer sig om forskellen mellem den kortsigtede finansiering og den langtidsholdba-

re finanspolitiske effekt ud fra den samme regnebog. Derfor er regeringens nuværende politik med de forudsætninger, der er, og under forudsætning af, at skattestoppet opretholdes, permanent underfinansieret med 65-70 mia. kr., som regeringen i givet fald skal ud at finde. Mener hr. Peter Christensen virkelig, at det er seriøst?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Der er ikke noget at sige til, at hr. Peter Christensen bliver mere og mere betænkelig, når det går op for hr. Peter Christensen, hvad det her går ud på, og når hele forudsætningen for angrebet på vores skatteoplæg falder til jorden med et brag. I Venstre har man jo nogle andre forudsætninger end dem, der lå til grund for beregningerne i Finansministeriet. Det er helt afgørende, at man har de samme forudsætninger, ellers hænger regnestykket jo ikke sammen.

Det er jo allerede på det her tidspunkt afsløret, at Venstre mener, de skal fortsætte skattestoppet, og så får vi den udvikling, som vi har hørt her. Synes hr. Peter Christensen med det udgangspunkt, at det så er en rimelig måde at angribe vores oplæg på? Er det ikke et meget svagt grundlag? Jeg kunne godt spørge mig selv, om hr. Peter Christensen overhovedet har læst det bestillingsarbejde, han selv har gjortovre i Finansministeriet. Vi er meget, meget tilfredse med det papir, der ligger der. Men jeg tvivler faktisk på, at hr. Peter Christensen har læst det.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Det illustrerer selvfølgelig meget godt, hvilke vanskeligheder regeringen og regeringspartierne synes, man har ved at afvise det socialdemokratiske forslag som useriøst og ikke hængende sammen.

Nu har vi haft en meget lang debat om regeringens forslag. Den debat handlede om, hvorvidt der nu også er finansiering frem til 2010, altså fra i dag og så de der 7 år frem i tiden. Det er det eneste, det handler om, og det har der ikke kunnet dokumenteres noget som helst om.

I det socialdemokratiske forslag er der ingen diskussion om, at hvis vi ser i det samme perspektiv frem til 2010, så er der fuld finansiering. Finansministeriet bekræfter, at alt er i orden, pengene passer, og det er bekræftet, at det hele er, som det skal være.

Så opfinder man en forudsætning, der ligger 20, 30 og 40 år ud i fremtiden, hvorpå man reg-